

סגן-מישנה ענת קירשנר ערקה מיחידתה וברחה לחזית ועל כן הובאה למשפט שדן אותה לישיבה באחבוש

הקצינה הליונת

עד למחרת בבוקר נראתה המלחמה לשתי החיילות, הקצינה והסמלת, כיציאה לפיקוד עליו כשפה ושם שומעים את רעם הפגזים ושריקת הכדורים.

ואז נכנסה היחידה לתוך המלחמה עצמה. היא יצאה לעמק דותן, בכיוון לגנין. כשהיגיו החללים, ובו שתי החיילות, למבואות העיר החלו צליפות אל הטור. יריות הרצלפים פגעו בחללים ואחד הכדורים פגע בסמל בני שנהרג במקום.

"הטור היה בתנועה", סיפרה אחר כך יעל. "אי אפשר היה לפנות את ההרוג. דפנות הוחל היו מכוסות בדם. כולנו התקפלנו בתוך הוחל ואחד החיילים כיסה את הרג. מפקד הוחל ישב וירר כל הזמן בתת-מקלע שלו. כשהודיעו למח"ט כי יש לנו הרוג בחול, הוא בא אלינו ואז ראה אותי ואת ענת. הוא פתח עלי בצרחות. על ענת הוא לא צעק, כיון שלא היה אחראי עליה, היא הצטרפה ליחידה מרצונה."

אולם החויה המועזעת של המלחמה ציפי

יחידת-השריון, שכללה טנקים מדגם שרמן וזחלים, מוכנה לתווה. במקום שררה אחי רת דיכאון. הידיעות הראשונות שהגיעו למקום מהמלחמה לא היו מעודדות ביותר. החיילים הצמודים לטרנזיסטורים שמעו ידיעות כי נתגיה מופצצת מהאויב ועולה באש. באותו רגע כמעט הגיעה הפקודה לתווה. במהומה הכללית ובתרועות הצהלה שפרצו עם הישמע הפקודה לא שם איש ליבו לכך שסג"מ ענת עלתה על אחד מוחלמי הפיקוד בניגוד לפקודת הקבע המפורשת בצה"ל ש"חיילות לא יוצאות לקרב."

רק שסג"מ ענת לא היתה שם האשה היחידה. על אותו זחל ישבה עוד חיילת אחת — סמלת יעל גרינברג, בתו של רופא מנתניה, שכנתה של ענת, ששירתה ביחידה כמזכירתו של מפקד החטיבה.

טור השריון החל לזוז לעבר הגבול הירדני. אולם עוד לפני שהגיע אל הגבול אירעה התקלה. באחת מהגזיות הביניים בדרך גילה קצין מודיעין שהופיע בלוחית אלוף פיקוד הצפון, את שתי החיילות בוחלים הפיקוד. הוא הורה להם להסתלק מהמקום. מפקד החטיבה פקד עליהן להצטרף אל הדרגים — שירות האספקה והתחמושת של החטיבה הנשארות בעורף ואינן משתתפות בקרב. אולם לפני שהספיקו לעשות זאת, שוב החל הטור לנוע והחיילות הצטרפו אל זחלים אחר בקבוצת המפקדה.

דם על הדפנות

קראת שעות הערב חצה טור השריון את הגבול. מי סביב התמוצצו פגזים וכפצצות של הארטילריה הירדנית. אולם שתי החיילות לא גילו כל סימני התרגשות. הן כבר היו אחוזות בקדחת-המלחמה שאחזה בחיילים.

צינת צה"ל המפורסמת ביותר בעולם היתה השבוע סגן-מישנה ענת קירשנר, בת 19, נתנייתת המשרתת כקצינת חי"ן באחת מיחידות השריון.

סג"מ ענת זכתה לפרסום עולמי בשל סיבה חסרת-תקדים. היא הקצינה הראשונה בהיסטוריה הצבאית שהועמדה לדין וישבה בכלא על שהשתתפה בקרב.

ליתר דיוק: סג"מ ענת קירשנר נאשמה בכך שבעת המלחמה, במקום להיות עם יחידת החי"ן שלה באחת הערים בדרום הארץ, היא הצטרפה ליחידת-שריון שלחמה בגדה המערבית וברמת-הגולן.

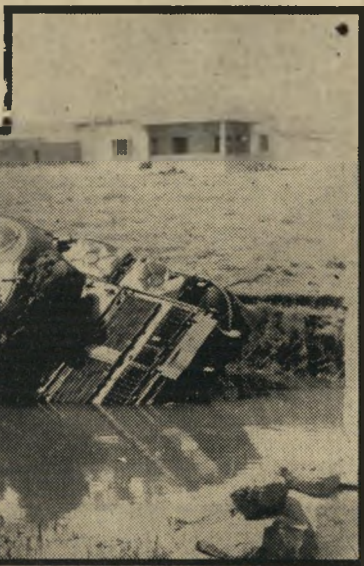
על עבירה זו נדונה ענת ל-35 ימי מאסר. היא ישבה רק שבוע ימים במחבוש. קצינת חי"ן ראשית, אלוף-מישנה סטלה לוי, המליצה לה לשחררה משום שהקצינה הצעירה ערקה מהעורף אל ההזית.

★ ★ ★

נתניה עודה באש

דבר אירע ביום הראשון למלחמת ששת-הימים. סג"מ ענת יצאה מבייתה שבנתניה, ועלתה על האוטובוס שעמד לקח תה ליחידתה בדרום. הצעירה בת ה-19, הימשרתת כזה שנה בצה"ל, היתה חסרת נסיון קרבי כלשהו. כמרבית חיילות צה"ל, אולם נראה שהרקע המשפחתי שלה השפיע כאשר שמעה לפתע בדריו על פרוץ המלחמה. אביה של ענת היה קצין הקשר של האצ"ל בנתניה. שמה ניתן לה על שמו של אלוף ענת — הוא דוד רזיאל, מפקדו הראשון של האצ"ל. אמה היא אחת מותני קות ההגנה בשריון.

כאשר שמעה על פרוץ המלחמה לא חשבה ענת פעמיים. היא עצרה את האוטובוס ור לקחה טרמפ לכיוון צפון. היא יצאה אל היחידה בה שירתה לפני שהלכה לקורס קצינות — יחידת-מילואים של שריון. כאשר הגיעה ענת למקום כבר היתה

הקצינה והטנק

סג"מ ענת קירשנר (למעלה) במדי הקצינה שלה, כשסמל השריון מתנוסס על כובעה. למטה נראה אחד הטנקים של היחידה אליה הצטרפה ענת בימי הקרבות בגדה וברמה, שנתקע בשעת חציית אחד הנחלים.

חה כשראה אותן קמות על רגליהן. הן לא נפגעו בנוסף. אולם, לעומת זאת, הוכו בהלם. לא רחוק מהן היתה מוסלת גוייתו של חייל צעיר. היה זה הסמל איתן קרפל, מי שהיה בזמנו שחקן בתיאטרון העירוני בחיפה, והשתתף בתפקיד הילד ב"מעגל הגיר הקאוקזי."

איתן היה חברם הטוב של שתי החיילות ששירתו עמו. הוא היה אחד מידידיה היקרובים של ענת.

שתי החיילות מוכות-ההלם הועלו על זחלים שנע אל אחת הגבעות שם נערכה החטיבה מחדש. בדרך הועמסו על הוחל ארבעה פצועים.

מראות הרמים, ההרוגים והפצועים השפיעו על רק על החיילות. גם החיילים הבריאים שבוחל היו מוכים הלם. אחד מהם סרב לסגור את דלת הוחל. היתה זו יעל שהתאר ששה ראשונה ובצעקות הצליחה לשכנע את החייל מוכה-ההלם לסגור את דלת הוחל.

כאשר הגיע הוחל אל תחנת איסוף היפצועים הגודית החלו החיילות לצעוק שהן רוצות לצאת מתוך התופת. אלא שאז כבר לא היה רכב שיציא אותן משם.

★ ★ ★

נפשות ירדנים ומכרים

רגיעה נמשכה כמה שעות. בשעות האחריות-הצהריים פרצו הקרבות שוב. יחידת-השריון של החטיבה עלתה על מארב של פטונים. כדי לחלץ את הטיור החלו להפגין את הפטונים באש מרגמות. ירי המרגמות הוציא את יעל משלוחתה והיא החליטה להסתלק מהמלחמה. ענת, לעומתה לא רצתה לחזור. היא ישבה בוחלים של מפקד היארטילריה ועקבה מקרוב אחרי מהלך הקרב. האש עוד לא השתקקה ולענת ויעל התב" (המשך בעמוד 18)

תה לשתי החיילות, שלא היתה כבר אפשרות להעבירן לעורף, רק עתה.

★ ★ ★

אין יציאה מהתופת

כאשר נכנסה יחידת השריון אל גנין התברר לה כי היא כמעט כבוחרת.

כוחות שריון ירדניים, שכללו כ-50 פטונים, הגיעו למקום והיה צורך להזעיק את מ"טוסי חיל-האוויר.

כשהמטוסים יורים מעל והטנקים הירדניים צולפים מטוח קרוב, הסתחרו שתי החיילות מאחורי גדר אבנים. בקרב שריון זה סבלה היחידה אבידות רבות.

כאשר תם הקרב, בא המח"ט בעצמו כדי לבדוק אם לא אירע לשתי החיילות דבר. הוא נשמ לרח"י

בעת הקרבות בגדה, לא שהתה אמנם בעת הקרבות ברמת-הגולן, אך נלחמה שם בכל זאת. זה אירע עת השתתפה בשיחזור הקרבות, ש" צולם בימים אלה ובו מופיעה יעל כאשר יחידה בין החיילים.

הסמלת יעל גרינברג, אשר יחד עם ענת קירשנר שהתה כמשך שלושה ימים רצופים בתוך זחל הפיקוד של יחידת שריון, אשר לקחה חלק

בוחל הפיקוד